

JANNIKS DAGBOG SENERE 01-12-2020**BASTIAN**

Åh nej. Det var ikke rart at være til gruppemøde alligevel. Der var nogle rigtig rare mennesker, men Jannik fik det dårligt. Jeg tror, han glemte mig. Og så kom Ari. Han var vred! Han var fuld af bandeord og grimme ord, som jeg ikke rigtig forstod. Altså jeg har ikke lyst til at være sammen med Ari og Jannik. Jeg går hen til nogle af de andre.

NATHAN

Du gjorde det godt i dag, Jannik. Du lyttede virkelig til mig og fik highlightet de vigtigste budskaber til mødet. Jeg er meget stolt af dig! Hvis du vil gøre det endnu bedre næste gang, skal du huske at smalltalke mere i pauserne. Rom blev ikke bygget på idéer, men på intriger. Du kan ikke tage del i legen, hvis du står og betragter spillerne ude fra sidelinjen. Ind i spillet!

Det var ærgerligt, at Bastian ikke kunne klare gruppemødet. Han brød græden sammen og forlod det, før det var halvt færdigt. Jeg tror, det er bedst at lade Helle tage sig af ham indtil videre. Hun har et godt tag på ham. Han vil være et aktiv for sagen på sigt.

Sig til, hvis der er noget jeg kan gøre for dig. Jeg er jo kun et skridt væk hele tiden.

På gensyn!

RONNIE

Hey, jeg vil gerne lige sige noget om hende Mette. Hun er da en lækker sag. Vil du lade mig få alenetid med hende, Jannik? Jeg gjorde det jo ret godt, da jeg fik lov at have lidt tid sammen med hende. Hun er sgu lige min type.

Skal vi smutte ned på Gaden og støve en op, MENS VI VENTER?

Please, Jannik, det er så længe siden.

ARI

For helvede, Jannik! Nu lytter du til mig!

Det er Ari, der taler. Jeg skal vist tale med store bogstaver for dig i aften. Du skubber mig altid væk, også til gruppemøder, hvor jeg ellers har så meget at bidrage med.

Hør her, den lusepels til Edgar skal ikke tro, at han kan komme og true os. Han bliver vores alle sammens endeligt.

Hvis du vil overleve og beskytte de andre herinde, så lytter du til Ari. Det er på høje tid. Det er en synd, hvis der skal en katastrofe som Edgar til, før du vågner op – men så må vi få det bedste ud af situationen!

Nathan kan hjælpe dig med at finde en løsning. Han har godt styr på de taktiske detaljer. Jeg vil til gengæld sørge for, at løsningen er den bedste for os alle sammen.

Og for resten, undskyld til den lille fyr, hvis jeg skræmte ham i dag. Jeg bliver bare så pissearrig, når jeg tænker på de muslimer!

STEFANIE

Sommeren var en tid, som jeg hver vinter længtes efter med vemod i hjertet. Minderne om badning i Vesterhavets bølger, Twister is, den let parfumerede duft af solcreme, som sad i hud og øjenbryn. Det var disse erindringer, der fik mig til at længes efter sommeren, som en våd og rystende hund glædede sig til et håndklæde, der blev viklet om kroppen af kærlige hænder.

De gange, jeg var i min bedstemor og bedstefars sommerhus i Skagen, var de bedste stunder i mit liv. Alting virkede større deroppe blandt klitterne. Når jeg stod på Grenen og betragtede de to have, Skagerrak og Kattegat, kulminere i hinandens bølger, følte jeg mig genfødt. Saltvandet gav mig bogstaveligt en indsprøjtning af glæde, der varede ved i flere måneder, efter jeg var kommet hjem fra ferien.

Efter lejrturen i Sverige ændrede det sig. Jeg kom ikke på flere udflugter med min bedstemor og bedstefar.

Jeg opnåede dog én fordel: Jeg følte mig vægtløs og i en drømmende tilstand, der aldrig endte. Et rumskib uden slutdato.

Sommetider kunne et enkelt kys, en enkelt sætning vende et liv på hovedet. Sådan var det for mig. Jeg sugede deres ord til mig.

Du er så lækker.

Vil du med ned til stenhøjen?

Må jeg kysse dig?

Bare en gang.

Kom nu.

Jeg var deres på skift. Først Janniks. Så Edgars. Det var, som om de troede, at hvis bare de ikke var sammen med mig på samme tid, så skete det ikke.

Det gik galt, da de begge var der. Inde i skoven.

Det gik galt, da de begge var gået for vidt på hver deres måde.
Der var ingen vej tilbage. Syntes de.
Som jeg mindedes dem, virkede det hele bare som en ond drøm.
Som tiden gik, blev jeg mindre. Jeg, der bar nag. Jeg fyldte som et snefnug, der landede på børns kinder og fløj bort til fjerne himmelstrøg. Jeg tænkte, at jeg var lykkelig på det nye sted, som jeg havde fundet. Men der tog jeg fejl.

De vendte af en eller anden grund tilbage.
Edgar og Jannik.
Jannik og Edgar.
Som to modsatte sider på et skakbræt.
Først kom de hvide brikker, som var Edgars. Skinnende i et lys, der fandt vej fra et sted i midten af mig, og som var en del af noget større lys, der oplyste det hele. Det var sådan, jeg oplevede mødet med Edgar i denne tilstand, jeg var i. Som et skakbræt med hvide brikker.

Jannik viste sig i de sorte brikker. Tungere, hårdere. Han fandt sig ikke i noget. Det gjorde han ikke dengang eller siden. Han var som en kongebrik, der ikke kunne sættes skakmat.

Ikke før nu.

Kære Edgar.

Kære Jannik.

Se jer ikke tilbage.

Kald på mig. Men kald mig ved rette navn.

Så er jeg taknemlig.